

Mål C-752/22**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

9 december 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Korkein hallinto-oikeus (Högsta förvaltningsdomstolen, Finland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

2 december 2022

Klagande:

EP

Motpart:

Maahanmuuttovirasto (Migrationsverket)

KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (Högsta förvaltningsdomstolen, Finland)
mellanliggande beslut [utelämnas]

[utelämnas]

Saken i målet

Begäran om förhandsavgörande som hänskjuts till Europeiska unionens domstol enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF)

[utelämnas]

Saken i målet och relevanta faktiska omständigheter

- 1 Klaganden, EP, är rysk medborgare och har uppvisat ett pass från Ryska federationen som är giltigt fram till den 26 december 2024. EP innehar ett EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som utfärdats av Estland för perioden från den 12 juli 2019 till den 12 juli 2024.

- 2 EP utvisades redan den 9 februari 2017 från Finland till Estland. Vid denna tidpunkt belades han med inreseförbud i två år avseende Finland för tidsperioden från den 8 februari 2017 till den 7 februari 2019. Därefter utvisades EP återigen den 16 mars 2017 och ännu en gång den 26 november 2018 från Finland till Estland. I samband med detta belades han med ett förbud mot inresa till Finland i två år under tidsperioden från den 27 november 2018 till den 27 november 2020. Innan det nu aktuella målet utvisades EP en ytterligare gång från Finland till Estland den 8 juli 2019 och han belades med inreseförbud till Finland i fyra år under tidsperioden från den 8 juli 2019 till den 8 juli 2023. EP påträffades på nytt i Finland den 16 november 2019.
- 3 I Finland dömdes EP till böter för två brott enligt utlänningslagen, till ett villkorligt fängelsestraff på 80 dagar för grovt rattfylleri och olovlig körning samt till böter för överträdelse av ett inreseförbud. Dessutom förelåg följande brottsmisstankar mot EP: grov stöld, överträdelse av ett inreseförbud, förfalskning, två fall av osant intygande, två fall av olovlig körning och grovt rattfylleri.
- 4 I förhöret som avsåg den i förevarande mål aktuella utvisningen som hölls den 18 november 2019 angav EP att han motsätter sig utvisning till Ryska federationen. EP har däremot inte invänt mot att bli utvisad till landet där han är bosatt, Estland. EP har angett att han bor tillfälligt i Finland där han arbetar för två företag. Enligt EP:s uppgifter har han inga andra band till Finland. EP har angett att hans underåriga barn bor hos hans tidigare partner i Estland.
- 5 Migrationsverket (Finland) utvisade EP till hans ursprungsland, Ryska federationen, genom det omtvistade beslutet av den 19 november 2019. I motiveringen angav myndigheten bland annat att EP äventyrar den allmänna säkerheten och den allmänna ordningen. Migrationsverket utfärdade ett inreseförbud som gäller Schengenområdet mot EP för en tidsperiod på fyra år från tidpunkten för hans utresa från Schengenområdet. Enligt migrationsverkets beslut har EP inte lagt fram några bevis som rör hans familjeband i Estland. EP innehar inte heller ett uppehållstillstånd som ger honom rätt att arbeta i Finland.
- 6 Samma dag inledde Migrationsverket samråd med Estland om en eventuell återkallelse av EP:s uppehållstillstånd. Den 9 december 2019 meddelade Estland att EP:s uppehållstillstånd inte kommer att återkallas. Den 9 december 2019 ändrade Migrationsverket inreseförbudet mot EP till att endast omfatta Finland. Den 24 mars 2020 skickades EP till Ryska federationen. Därefter utvisades han den 8 augusti 2020 och den 16 november 2020 till Estland efter att han inrest till Finland på nytt.
- 7 Genom det överklagade beslutet ogillade Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) överklagandet som EP ingett mot Migrationsverkets beslut av den 19 november 2019.

- 8 EP har ansökt om prövningstillstånd vid Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) och i sitt överklagande yrkat att förvaltningsdomstolens beslut ska upphävas och ärendet återförvisas till Migrationsverket för ny prövning.

Parternas huvudargument

- 9 EP har i sitt överklagande till Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) gjort gällande att han tidigare blivit utvisad tre gånger från Finland till Estland, där han har bott i princip hela sitt liv och där han har beviljats ett EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta. Han har en sambo, ett underårigt barn och en arbetsplats i Estland. Utvisningen till landet där han är medborgare – Ryska federationen – och inreseförbudet som gäller hela Schengenområdet förhindrade honom från att upprätthålla de band till Estland som han har åberopat. EP har inga band till landet där han är medborgare. EP har bestridit utvisningen till landet där han är medborgare samt utfärdandet av ett inreseförbud som gäller hela Schengenområdet. Inreseförbudet för hela Schengenområdet förhindrade honom från att återvända till Estland. Han har gjort gällande att Migrationsverkets beslut var felaktigt från början. Detta fel avhjälpes inte genom att Migrationsverket den 9 december 2019 ändrade inreseförbudet till att endast gälla Finland.
- 10 Migrationsverket har inför Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) gjort gällande att EP:s band till Estland – avseende vilka EP i olika skeden av förfarandet lämnat motstridiga uppgifter – inte har bedömts på grundval av direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (2003/109/EG), eftersom direktivet inte tillämpats i det aktuella fallet. Enligt artikel 3 i nämnda direktiv ska direktivet tillämpas på tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på en medlemsstats territorium. Direktivet innehåller ingen definition av begreppet lagligen bosatt. Om en tredjelandsmedborgare är olagligen bosatt i Finland i den mening som avses i nämnda direktiv ska direktivet om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (2008/115/EG) (nedan kallat återvändandedirektivet) tillämpas på återsändande av sådana personer. EP:s bosättning i Finland kan inte anses vara laglig, eftersom han vid tidpunkten för sin inresa till Finland omfattades av ett inreseförbud. EP var medveten om att hans vistelse i Finland var olaglig och att han inte uppfyller villkoren för inresa och vistelse i landet. Dessutom har EP inte ansökt upppehållstillstånd i Finland efter att han rest till Finland med ett EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som utfärdats av en annan medlemsstat.
- 11 Migrationsverket anser att det av artikel 22.3 i direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning följer att den andra medlemsstaten, i detta fall Finland, endast får fatta beslut om att utvisa tredjelandsmedborgaren från unionens territorium, i enlighet med artikel 12 och enligt garantierna i den artikeln, på grund av ett allvarligt hot. I regeringspropositionen (HE 94/2006 rd) som avsåg direktivets genomförande fastställdes att utvisningsgrunden i 149 § första stycket utlänningslagen [301/2004] får tillämpas på personer med uppehållstillstånd för varaktigt bosatta som har inrest till Finland, men som ännu

inte har erhållit ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare i Finland. Bestämmelsen i 149 § fjärde stycket, som infogats i utlänningslagen i syfte att genomföra ovannämnda direktiv, avser endast utvisning av utlänningar som i Finland har beviljats uppehållstillstånd för varaktigt bosatta. Av förarbetena framgår inte heller någonting avseende utvisning av en tredjelandsmedborgare som i en annan medlemsstat har beviljats ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta. Migrationsverket anser att utvisning av personer med uppehållstillstånd för varaktigt bosatta inte reglerades i tillräcklig utsträckning när direktivet införlivades med nationell rätt, vilket innebär att det finns en lucka i utlänningslagen som behöver fyllas genom tolkning.

- 12 Dessutom har Migrationsverket gjort gällande att det av återvändandedirektivet följer att återsändande ska ske till ursprungslandet eller till ett annat tredjeland. Om en tredjelandsmedborgare vistas olagligt i landet och innehar ett uppehållstillstånd som utfärdats av en annan medlemsstat ska ett beslut om återvändande meddelas om vederbörande inte iakttar kravet att resa till den medlemsstaten som beviljat uppehållstillståndet, eller när det finns tvingande skäl för tredjelandsmedborgarens omedelbara utresa med hänsyn till allmän ordning och säkerhet. Eftersom EP utgjorde ett hot mot allmän ordning och säkerhet var det nödvändigt att meddela ett beslut om återvändande mot honom. Beslutet om återvändande kan endast avse ett tredjeland och inte en annan medlemsstat.

Nationell rätt

- 13 Enligt 11 § (121/2018) första stycket utlänningslagen (301/2004)¹ krävs av en utlänning som kommer till Finland bland annat att han eller hon inte har meddelats inreseförbud enligt första stycket punkt 4 och att han eller hon inte anses äventyra allmän ordning och säkerhet enligt första stycket punkt 5.
- 14 Enligt 148 § första stycket utlänningslagen får en utlänning utvisas bland annat om han enligt punkt 1 (1214/2013) i samma stycke inte uppfyller de villkor för inresa som anges i 11 § första stycket i samma lag, eller, enligt punkt 8, om det på grund av ett utdömt fängelsestraff eller annars av grundad anledning kan misstänkas att han eller hon kommer att göra sig skyldig till ett brott för vilket i Finland föreskrivits fängelsestraff eller kan misstänkas göra sig skyldig till upprepade brott.
- 15 Enligt 148 § andra stycket utlänningslagen kan även en sådan utlänning avvisas som kommit till landet utan uppehållstillstånd och vars vistelse i Finland skulle kräva visum eller uppehållstillstånd, men som inte sökt eller beviljats ett sådant.
- 16 Enligt 149 § (565/2019) fjärde stycket utlänningslagen får en utlänning som i Finland har beviljats EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta utvisas ur landet

¹ [utelämnas]

endast om han eller hon utgör ett omedelbart och tillräckligt allvarligt hot mot allmän ordning eller allmän säkerhet.

- 17 149b § (1214/2013) utlänningslagen föreskriver att om en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet, eller som fått avslag på sin ansökan om uppehållstillstånd, och innehar ett sådant giltigt uppehållstillstånd eller annat tillstånd som berättigar till vistelse som utfärdats av en annan medlemsstat i Europeiska unionen, ska det krävas att han eller hon omedelbart beger sig till den medlemsstatens territorium. Om tredjelandsmedborgaren inte iakttar kravet eller om hans eller hennes omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning eller säkerhet, ska ett beslut om att avlägsna honom eller henne fattas.
- 18 Enligt 146a § (1214/2013) utlänningslagen avses med *återvändande* ett förfarande för avlägsnande som innebär att en tredjelandsmedborgare som har fått ett beslut om nekad inresa, avvisning eller utvisning antingen frivilligt avlägsnar sig eller avlägsnas ur landet till 1) ursprungslandet, 2) ett transitland i enlighet med återtagandeavtal mellan unionen eller Finland och ett tredjeland eller andra arrangemang, eller 3) ett annat tredjeland, dit tredjelandsmedborgaren frivilligt väljer att återvända och där han eller hon kommer att tas emot.

Tillämpliga unionsrättsliga bestämmelser

Rådets direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning [i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/51/EU av den 1[1] maj 2011 om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd]

- 19 Enligt artikel 1 a fastställs i direktivet villkoren för en medlemsstats beviljande och återkallande av ställning som varaktigt bosatt för tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på dess territorium, inklusive de rättigheter som är förbundna med denna ställning. Enligt artikel 1 b fastställs i direktivet villkoren för bosättning i andra medlemsstater än den som beviljat dem varaktig bosättning för tredjelandsmedborgare som har beviljats denna ställning.
- 20 Enligt artikel 2 c avses med *första medlemsstat* i detta direktiv den medlemsstat som först beviljade tredjelandsmedborgaren ställning som varaktigt bosatt. Enligt artikel 2 d avses med *andra medlemsstat* i direktivet andra medlemsstater än den som först beviljade tredjelandsmedborgaren ställning som varaktigt bosatt och där den varaktigt bosatte utövar sin rätt till bosättning.
- 21 Artikel 3.1 föreskriver att direktivet ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på en medlemsstats territorium.
- 22 Enligt artikel 12.1 i samma direktiv får medlemsstaterna fatta beslut om utvisning av en varaktigt bosatt tredjelandsmedborgare endast om han/hon utgör ett reellt och tillräckligt allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet.

- 23 Artikel 12.3 i direktivet föreskriver att medlemsstaterna, innan beslut om utvisning av en varaktigt bosatt fattas, ska beakta
- a) hur länge bosättningen i medlemsstaten har varat,
  - b) den berörda personens ålder,
  - c) följderna för vederbörande och dennes familjemedlemmar,
  - d) banden med bosättningslandet eller avsaknaden av band med ursprungslandet.
- 24 Enligt artikel 14.1 i direktivet ska varaktigt bosatta ha rätt att bosätta sig i andra medlemsstater än den som beviljade ställning som varaktigt bosatt under längre tid än tre månader förutsatt att villkoren i detta kapitel är uppfyllda.
- 25 Enligt artikel 15.1 i direktivet ska varaktigt bosatta så snart som möjligt och senast tre månader efter inresan i den andra medlemsstaten lämna in en ansökan om uppehållstillstånd hos den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter.
- 26 Enligt artikel 22.1 i direktivet får den andra medlemsstaten till dess att tredjelandsmedborgare har uppnått ställning som varaktigt bosatta vägra förnya eller återkalla uppehållstillståndet samt, i enlighet med förfarandena i den nationella lagstiftningen, inklusive förfaranden för utvisning, ålägga varaktigt bosatta och familjemedlemmar att lämna dess territorium i följande fall:
- a) Av hänsyn till allmän ordning och säkerhet i enlighet med artikel 17.
  - b) Om villkoren i artiklarna 14, 15 och 16 inte längre uppfylls.
  - c) När tredjelandsmedborgaren inte lagligen är bosatt i den medlemsstaten.
- 27 Artikel 22.2 i direktivet föreskriver att om den andra medlemsstaten antar någon av de åtgärder som anges i punkt 1 ska den första medlemsstaten omedelbart och utan formaliteter återta den varaktigt bosatte och dennes familjemedlemmar. Den andra medlemsstaten ska underrätta den första medlemsstaten om sitt beslut.
- 28 Enligt artikel 22.3 i direktivet får den andra medlemsstaten till dess att en tredjelandsmedborgare uppnått ställning som varaktigt bosatt och oavsett den skyldighet till återtagande som föreskrivs i punkt 2 fatta beslut om att utvisa tredjelandsmedborgaren från unionens territorium, i enlighet med artikel 12 och enligt garantierna i den artikeln, på grund av allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet. Den andra medlemsstaten ska samråda med den första medlemsstaten när ett sådant beslut fattas. Om den andra medlemsstaten antar ett beslut om att utvisa den berörda tredjelandsmedborgaren, ska den vidta alla åtgärder som är lämpliga för att effektivt kunna genomföra detta. Den andra medlemsstaten skall tillhandahålla relevant information till första medlemsstaten för genomförandet av utvisningsbeslutet.

- 29 Artikel 26.1 i direktivet föreskriver att medlemsstaterna ska sätta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv i kraft senast den 23 januari 2006.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (återvändandedirektivet)

- 30 Enligt artikel 2.1 i direktivet ska detta direktiv tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium.
- 31 Enligt artikel 3 led 2 i samma direktiv avses i detta direktiv med *olaglig vistelse* vistelse på en medlemsstats territorium av en tredjelandsmedborgare som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa enligt artikel 5 i kodexen om Schengengränserna eller andra villkor för att resa in i, vistas eller vara bosatt i den medlemsstaten.
- 32 Enligt artikel 3 led 3 i direktivet avses i detta direktiv med *återvändande* en tredjelandsmedborgares återresa – oavsett om den sker frivilligt i överensstämmelse med en skyldighet att återvända eller med tvång – till ursprungslandet, eller ett transitland i enlighet med återtagandeavtal med gemenskapen eller bilaterala återtagandeavtal eller andra arrangemang, eller ett annat tredjeland till vilket den berörda tredjelandsmedborgaren frivilligt väljer att återvända och där han eller hon kommer att tas emot.
- 33 Enligt artikel 3 led 4 i direktivet avses i detta direktiv med *beslut om återvändande* ett administrativt eller rättsligt beslut enligt vilket en tredjelandsmedborgares vistelse är olaglig och som ålägger eller fastställer en skyldighet att återvända.
- 34 Enligt artikel 6.1 i direktivet ska medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som avses i punkterna 2–5 utfärda beslut om att tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på deras territorium ska återvända. Enligt punkt 2 i samma artikel ska tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på en medlemsstats territorium och som innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt till vistelse utfärdat av en annan medlemsstat ofördröjligen bege sig till den medlemsstatens territorium. Om den tredjelandsmedborgare som berörs av detta krav inte följer detsamma eller om dennes omedelbara avresa krävs med hänsyn till allmän ordning eller nationell säkerhet, ska punkt 1 tillämpas.
- 35 Artikel 7.4 i direktivet föreskriver att medlemsstaterna får avstå från att bevilja någon tidsfrist för frivillig avresa eller bevilja en kortare tidsfrist än sju dagar om det finns risk för avvikande eller om en ansökan om laglig vistelse avvisats såsom uppenbart ogrundad eller bedräglig eller om den berörda personen utgör en risk för allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet.

Skälen till att förhandsavgörande begärs

- 36 Målet vid Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) avser frågan huruvida Migrationsverket fick utvisa EP till Ryska federationen i enlighet med förfarandet som föreskrivs i återvändandedirektivet och utfärda ett inreseförbud som gäller hela Schengenområdet mot honom i stället för att tillämpa förfarandet som föreskrivs enligt direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning.
- 37 Det är ostridigt att EP innehar ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare som utfärdats av Estland och att han inte ansökt om uppehållstillstånd i Finland.
- 38 Det är även utrett att EP vid tidpunkten för sin inresa till Finland inte uppfyllde villkoret för inresa enligt 11 § första stycket punkt 4 utlänningslagen på grund av att han tidigare belagts med nationella förbud mot inresa till Finland.
- 39 Det har dessutom visats att EP vid tidpunkten för sin inresa till Finland inte uppfyllde villkoret för inresa enligt 11 § första stycket punkt 5 utlänningslagen på grund av att han äventyrade allmän ordning och säkerhet.
- 40 Migrationsverket anser att EP vistades olagligen i Finland, vilket innebär att förfarandet enligt återvändandedirektivet tillämpades på hans återvändande och inte förfarandet enligt artikel 22.3 och artikel 12 i direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning. Eftersom EP anses äventyra allmän ordning och säkerhet utvisades han från Europeiska unionen till det land där han är medborgare trots att han innehar ett uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare som utfärdats av Estland.
- 41 Målet vid den nationella domstolen avser bedömningen av huruvida uppehållstillståndet som utfärdats av Estland innebär att det utökade skyddet mot utvisning enligt direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska tillämpas på utvisningen av EP från Europeiska unionens territorium i en situation där EP vistades olagligen i Finland.
- 42 Enligt artikel 3.1 i direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska direktivet tillämpas på tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på en medlemsstats territorium. I direktivet fastställs för det första villkor för beviljande och återkallande av ställning som varaktigt bosatt och de rättigheter som är förbundna med denna ställning, och för det andra villkoren för bosättning för personer som har beviljats denna ställning i andra medlemsstater än den som beviljat dem varaktigt bosättning för tredjelandsmedborgare. Kapitel II i direktivet avser ställningen som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten och kapitel III avser bosättning i andra medlemsstater. Enligt artikel 22.1 c som hör till kapitel III i direktivet får den andra medlemsstaten utvisa personer som erhållit ställning som varaktigt bosatta i den första medlemsstaten från sitt territorium om de inte lagligen är bosatta i den andra medlemsstaten. Enligt artikel 22.3 i direktivet får den andra medlemsstaten under vissa förutsättningar fatta beslut om att utvisa

tredjelandsmedborgaren från unionens territorium i enlighet med artikel 12 och enligt garantierna i den artikeln.

- 43 Det framgår inte entydigt av bestämmelserna i direktivet hur artikel 3.1 i direktivet ska tolkas i den aktuella situationen. Å ena sidan är EP:s bosättning i Estland laglig och han har vissa närmare angivna rättigheter enligt direktivet till följd av att Estland beviljat honom varaktig bosättning för tredjelandsmedborgare, vilket bland annat omfattar ett förstärkt skydd mot utvisning och under vissa förutsättningar även rätten att uppehålla sig i andra medlemsstater. Å andra sidan har EP inte ansökt om uppehållstillstånd i Finland i enlighet med detta direktiv och på grund av det förbud mot inresa till Finland som utfärdats mot EP uppfyllde han inte villkoren för inresa vilket innebär att hans vistelse i Finland var olaglig.
- 44 För det fall att utvisningen av EP ska bedömas enligt direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning har Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) anfört följande beträffande direktivets införlivande med den nationella lagstiftningen.
- 45 De bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet skulle sättas i kraft senast den 23 januari 2006. Det framgår av lydelsen av 149 § fjärde stycket utlänningslagen att den endast omfattar utlännningar som har beviljats uppehållstillstånd för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare i Finland. Utlänningslagen föreskriver inte något särskilt förfarande enligt artikel 22.3 i direktivet om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning som ska tillämpas när en tredjelandsmedborgare som beviljats ställning som varaktigt bosatt av en annan medlemsstat utvisas av Finland till ett land utanför Europeiska unionen.
- 46 Enligt EU-domstolens fasta rättspraxis kan enskilda i situationer där bestämmelserna i ett direktiv med avseende på sitt innehåll är ovillkorliga och tillräckligt precisa ha rätt att åberopa dem inför en nationell domstol gentemot medlemsstaten, när denna inte har införlivat direktivet med nationell rätt eller inte har införlivat direktivet på ett korrekt sätt.
- 47 Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) frågar sig dessutom huruvida artikel 12.1 och 12.3 samt artikel 22.3 i nämnda direktiv med avseende på sitt innehåll framstår som ovillkorliga och tillräckligt precisa för att en tredjelandsmedborgare ska kunna åberopa dem gentemot en medlemsstat.
- 48 Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) har gett EP och Migrationsverket tillfälle att yttra sig avseende utkastet till beslutet att begära förhandsavgörande.

Högsta förvaltningsdomstolens beslut

- 49 Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) har beslutat att förklara förfarandet vilande och begära förhandsavgörande från EU-domstolen enligt artikel 267

FEUF. Begäran om förhandsavgörande är nödvändig för att avgöra målet vid Högsta förvaltningsdomstolen (Finland).

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning tillämpas på utvisning från Europeiska unionens territorium av en person som har inrest till en medlemsstats territorium vid en tidpunkt då denne var föremål för inreseförbud och vars vistelse i medlemsstaten således var olaglig enligt nationell lagstiftning och som inte ansökt om uppehållstillstånd i den berörda medlemsstaten, i en situation där personen har beviljats ställning som varaktigt bosatt tredjelandsmedborgare av en annan medlemsstat?

Om fråga 1 besvaras jakande:

2. Ska artikel 12.1 och 12.3 samt artikel 22.3 i direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning med avseende på sitt innehåll anses vara ovillkorliga och tillräckligt precisa för att en tredjelandsmedborgare ska kunna åberopa dem gentemot en medlemsstat?

[*utlämnas*]